

[Diderichsen.]

stk. 1, angående tilfælde, hvor ekstraordinær knaphed på fødevarer gør sig gældende. Vi mener, at denne særlige form for hjælp måske ligger lige på grænsen af, hvad loven i grunden — eller i hvert fald denne paragraf og statslånene — i det hele taget sigter til. Heri ligger dog ikke nogen underkendelse af formålets berettigelse, på ingen måde. Vi mener, at man måske kunne finde andre og mere utraditionelle veje til at gennemføre effektive og hurtige hjælpeaktioner i akutte nødsituationer i et udviklingsland, en tankegang, som jo også fru Else-Merete Ross har været inde på.

Det er klart, at vore tanker i denne tid går med særlig bekymring, men også med særlig varme til Indien, hvor stor og hurtig hjælp er et presserende krav. Vi kan trods betænkelighederne naturligvis kun glæde os over, at denne lidt krogede vej kan føre til hjælp for Indiens sultende millioner i den aktuelle situation, og for øvrigt må også vi for vor part sige som omkvæd på alle disse diskussioner, at der jo endnu er langt igen, inden Danmarks indsats er kommet så vidt, som den burde være.

Liberalt centrum vil altså stemme for lovforslagets vedtagelse i den foreslåede ændrede skikkelse.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for det resultat, der er kommet ud af arbejdet, som vi fra udenrigsministeriets side kun kan udtrykke vor fulde tilfredshed med.

Hr. Per Federspiel henviste til sine betænkeligheder, som de fandt udtryk ved første behandling, om det rigtige i, at administrationen af investeringskreditordningen henlægges til udenrigsministeriet. Jeg kan dele de synspunkter, som hr. Rimstad gjorde gældende herom, og jeg kan sige, at den praktiske tilrettelægning af administrationen i udenrigsministeriet vil ske i snævert samarbejde med eksportkreditrådet, sådan at vi kan nyde godt af den ekspertise, der findes dér.

Jeg kan være enig i den betragtning, hr. Per Federspiel gjorde gældende, at vi utvivlsomt inden for et kortere åremål må tage hele denne lovgivning op til — jeg er ikke sikker på, det bliver revision, men i hvert fald til overvejelse. Jeg tvivler ikke

om, at vi på forskellige områder i de kommende år vil indvinde erfaringer, som kan gøre det nødvendigt at foretage ændringer både i loven og i administrationen af den, og det vil vi da også være helt og fuldt opmærksom på i udenrigsministeriet.

Til hr. Knud Thomsen kan jeg sige, at jeg har opfattet det således, at den samme form for regnskabsmæssig oversigt, som anvendes for eksportkreditrådets vedkommende, må anvendes for investeringskreditternes vedkommende, og jeg vil finde det naturligt, at det sker igennem styrelsens beretning, da administrationen jo i melleminstansen sorterer under styrelsen.

Til fru Else-Merete Ross vil jeg sige, at vi jo i udvalget drøftede det lidt uheldige i betegnelsen „teknisk“ samarbejde. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg også sagde ved den lejlighed: alle gode forslag om en anden betegnelse vil vi i udenrigsministeriet overveje med den allerstørste velvilje, fordi vi erkender, at udtrykket „teknisk“, sådan som det normalt forstås på dansk, har et meget snævrere omfang end det tilsvarende engelske ord, der betyder noget mere end rent teknisk, sådan som man opfatter ordet på dansk. Men som sagt: alle gode forslag vil vi gerne overveje.

Jeg vil gerne sige om det spørgsmål, fru Else-Merete Ross berørte, og som hr. Poul Dam også var inde på, om større åbenhed omkring projekterne fra u-landsadministrationens side, at jeg ikke ved, om der fra u-landsadministrationen foretages særlige begrænsninger i åbenheden. Det er klart, at i visse tilfælde, hvor man står over for en forhandling med et andet land, må der vises en vis tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, man er i stand til at give, fordi det vedrører et andet lands interesser. Hr. Poul Dam udtrykte forståelse for, at det kan være nødvendigt at være tilbageholdende i visse tilfælde med oplysninger, og motiverede det med, at det kunne skyldes, at man var interesseret i ikke at oplyse, når der foregik uheldige ting eller forekom uheld inden for u-landsarbejdet. Jeg ved ikke, om der er en sådan tilbageholdenhed; vi ser i hvert fald af og til i pressen eksempler fremdraget, og dem må vi naturligvis forsøge på at forklare. Jeg er imidlertid helt enig med hr. Poul Dam i, at man må forstå, at vi her står over for et